

i særlig Grad at pege paa, at det ganske naturlige Spørgsmaal om, hvilke Virksomheder der kan falde ind under de i § 1, Stk. 1, sidste Punktum, omtalte, ikke er blevet meddelt, skønt det paa Grundlag af Erhvervsstatistikken burde være overordentlig nemt for Ministeriet at give Udvalget den ønskede Redegørelse. Mindretallet har i Udvalget protesteret imod, at Udvalgets Arbejde afsluttedes, inden de af Mindretallet stillede Spørgsmaal blev besvaret, men Flertallet har intet Hensyn villet tage hertil og har bestemt, at Udvalsarbejdet nu skulde slutes.

Mindretallet har deraf unægtelig faaet den Opfattelse, at det for Flertallet mere gjaldt om at søge at faa en eller anden Lov gennemført end om at faa en virkelig Undersøgelse af, om det var nødvendigt at træde op mod hjemlige Prisaftaler og faa givet Befolkningen objektiv Besked om, hvilke Truster og Karteller (jfr. Mindretallets Spørgsmaal Nr. 2) der eksisterer her i Landet.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal Mindretallet i Almindelighed fremhæve, at disse er vage og ubestemte, at Lovforslagets § 7 er affattet i en saadan Almindelighed, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at Lovforslaget gennemført betyder, at der gives Regeringen og det af den fuldkomment afhængige Raad absolut Ret til en hvilken som helst Indblanding i Erhvervslivets Forhold. Mindretallet har fremhævet, og Flertallet har ikke modsagt det, at Affattelsen af § 7 betød en uindskrænket Ret for Regeringen og Raadet til at blande sig i Erhvervslivets Forhold, og Mindretallet kan aldeles ikke tænke sig at medvirke til noget saadant. Mindretallet maa mene, at de økonomiske Forhold i Danmark med vort Lands stærkt udviklede Andelsbevægelse og kooperative Bevægelse er en Borgen for, at der ikke finder Misbrug Sted paa det økonomiske Livs Omraade, i hvert Fald ikke i nævneværdig Udstrækning, og i hvert Fald ikke over længere Tid, og at vi just igennem de nævnte økonomiske Foreteelser saavel som gennem de Foretagender, Arbejderne

har skabt, har den bedste Garanti for, at den frie Konkurrence hersker; ja, det kan oven i Købet fremhæves, at Staten efter Mindretallets Skøn med Urette har præmieret Andelsbevægelsen og den kooperative Bevægelse gennem den Skattefrihed, den har tilkendt disse, en Hjælp, som den i Sandhed ikke yder det private Erhvervsliv. Mindretallet skal endvidere fremhæve, at Lovforslaget gives ud for at være i Overensstemmelse med den interparlamentariske Unions Resolution, men dette er ikke rigtigt, idet Resolutionen bl. a. *kræver et af Regeringen uafhængigt Raad*, medens Forslaget skaber et Raad, som er fuldkommen afhængigt af Regeringen.

Forslaget giver en Række Bestemmelser, som skaber Mulighed for nævnte Raad til at blande sig i den enkelte Erhvervsvirksomheds Forhold og kræve Oplysninger af det paa en Maade, Mindretallet ikke kan billige. Endvidere mener Mindretallet, at Forslaget, om det blev gennemført, vil skabe Muligheder for en Terror (jfr. § 6) overfor de Erhvervsvirksomheder, som ikke retter sig efter Raadets Krav.

Mindretallet kan ikke se rettere end, at der ikke foreligger den fjerneste Anledning til at kræve Gennemførelsen af et saadant Forslag. Mindretallet bestrider ikke, at der er visse Foreteelser indenfor Erhvervslivet — i særlig Grad i andre og større Lande —, som bevirker, at man med Rette kan rejse det Spørgsmaal, om visse mægtige økonomiske Verdenssammenslutninger ikke er ved at faa en overordentlig Magt, i visse Tilfælde større, end Staten har det. Mindretallet bestrider absolut ikke, at en saadan Udvikling er ved at foregaa, og Mindretallets Parti vil, saaledes som det ogsaa er fremhævet, være villigt til at medvirke til, at der eventuelt kan trædes op overfor en saadan Kapital-sammenslutnings eventuelle Udnyttelse eller Udbytning af det danske Samfund og dettes Borgere. Mindretallet bestrider kategorisk, at det foreliggende Lovforslag overhovedet skaber nogen som helst Mulighed for den danske Regeringsmagt til at foretage hertil sigtende Skridt overfor udenlandske